

cerede Minister om § 3, som var den eneste, han særligt anførte mod Forslaget, og tillige den eneste, som er af nogen Betydning, skal jeg erindre om, at han forøvrigt sluttede sig til de Indsigelser, som vare fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 3die Valgkreds (Fjeddersen), og som derved erholdt en Vægt, som jeg troer, de ellers ikke vilde have havt. Jeg skal derfor tillade mig, hvad jeg uden denne Tilslutning fra den høitærede Ministers Side ikke vilde have gjort, hvæle ved nogle af dem. En af de første og, som det synes mig, i hans Dine den vigtigste Indsigelse var den, at dette Forslag havde den Mangel, at det ikke søgte at sætte Thinget ind i samtlige Forhold, vedkommende Skattevæsenet i Kjøbstæderne. Men det synes mig dog et urimeligt Forlangende, at en Lov, der kun gaar ud paa at ophæve Næringskatten i Kjøbstæderne, skulde behøve eller sætte Thinget ind i samtlige de Forhold, der vedrøre det hele Skattevæsen i Kjøbstæderne, og det var navnlig for mig af særlig Interesse at bemærke, at den høitærede Minister ikke undtog denne Indsigelse fra dem, han ellers tiltraadte. Hvis jeg ikke huffer meget feil, blev det af os fornødig behandle Lovudkast angaaende Omordningen af de communale Skatter i Kjøbenhavn i sin Tid udarbejdet af Indenrigsministeriet og derpaa sendt til Borgerrepræsentationen, uden at det da indeholdt det Mindste om de øvrige Skatter i Kjøbenhavn; dette Afnit i Loven blev først sat ind, efterat Borgerrepræsentationen havde forhandlet Sagen. Det forelaa vel i Loven, da den blev forelagt Rigsdagen, men fandtes, saavidt jeg erindrer, ikke paa nogen Maade deri, da Lovudkastet første Gang afgik fra Ministerens Haand. Jeg maa troe, at det, som væsentligst i saa høi en Grad har foruroiligt den ærede Rigsdagsmand i det nu foreliggende Lovforslag, er den Omstændighed, at det gaar ud paa at ophæve Næringskatten i Kjøbstæderne og giver Ud sigt til der at faae en Indkomsskat indført i dens Sted — to Omstændigheder, der i lige høi Grad ere istand til at sætte den ærede Rigsdagsmand i Bevægelse, da han jo, som bekendt, er en stor Elsker af Næringskatten, men en ivrig Modstander af Indkomsskatten. Jeg troer imidlertid, at de Ind-

sigelser, han søgte at fremføre mod Lovforslaget med Hensyn til Manglerne ved dets Affattelse, vare noget søgte, og naar han saaledes antog, at det skulde gaae ud paa at give Indenrigsministeriet en Bemyndigelse til at paalægge nye Skatter i Kjøbstæderne og saaledes gaae ud paa at arbejde mod Grundlovens udtrykkelige Bestemmelse, at ingen Skat maa paalægges uden ved Lov, saa troer jeg, at han ganske har overseet de Ord, der findes i Forslagets § 1; thi deri hedder det, at det Skattebeløb, som maatte blive at udskrive i Kjøbstæderne, naar Næringskatten bliver ophævet, skal Indenrigsministeren kunne stadfæste bliver udredet ved en Skatteforøgelse der. Det ligger altsaa ligefrem i Forslagets Ord, at der kun kan være Tale om en Forøgelse af de nu bestaaende Skatter og ikke om nogen ny Skat, og at Ministeren kun kan stadfæste, at dette Beløb bliver udskrevet. Forslagets § 2 indeholder en fuldkommen Lovhjemmel til at indføre den nye Skat, og Forslaget vil altsaa paa ingen Maade give Ministeren Bemyndigelse til at lade udskrive en ny Skat i Kjøbstæderne tværtimod Grundlovens Ord.

Om de Bemærkninger, som ibrigt ere fremkomne om Lovforslagets Mangelfuldhed i Henseende til dets Affattelse, skal jeg ikke httre Meget; saavidt jeg har forstaaet dem, indskrænke de sig alle til lutter løse Paastande. Den ærede sidste Taler gjorde vel ganske særlig opmærksom paa en uheldig Redaction, som jeg naturligviis kan tiltræde, men den synes mig at være saa uvæsentlig, at jeg ikke finder, at den har sin Plads ved første Behandling (D. a. m. Exempelviis!) Det er et ganske intetsigende Exempel; thi det er ikke Andet end en reen Sprogrettelse, som ikke paa nogen Maade vedrører Forslagets væsentlige Indhold. Jeg troer ikke, at der imod dette er fremkommen nogen vægtig Indsigelse, eller at der vil kunne fremføres nogen saadan imod de to første Paragrapher, som naturligviis udgjøre Lovforslagets Hovedindhold. Jeg skal slutte med at bemærke, at jeg i Henseende til § 3 maa tiltræde, hvad den høitærede Indenrigsminister fremførte, og vil i tilføje til det allerede